

ἐξ ἰδίας προαιρέσεως εἰς τὸ Ἀδελφάτον ⁷/ τῆς Κομπάνιας ἡμῶν F 200. ἤγουν φλορίντζια ⁸/ οὐγγρικά διακόσια, τὴν σήμερον ἡ Τιμιωτάτη Ἀρ-⁹/ χόντισσά του κυρὰ Μαρία Χορβατόγια, διὰ μέσου τοῦ ¹⁰/ Γαμβρούτης, κυρίου κὺρ Μανικάτη Σαφράνι(ος) ¹¹/ τὰ ἐπαρέστησε σῶα μετρητὰ κατέμπροσθεν τοῦ ¹²/ Συνεδρίου³, καὶ ἐγράφησαν εἰς τὸν Κώδικα, νὰ εἶναι ¹³/ εἰς μνημόσυνόν του αἰώνιον.

στ. 6-7 «εἶχεν αφιερώσει»: Υποδηλώνεται δωρεὰ αἰτία θανάτου, ὄχι κληροδότημα, διότι δεν γίνεται αναφορά σε διαθήκη (πρβλ. ἐπόμενη εγγρ. στ. 17).

1. Ο Γεώργιος Μανόλη υπήρξε ἀπὸ τα σημαίνοντα καὶ σεβαστά μέλη της Κ, τόσο γιὰ τὴν οικονομική του ἐπιφάνεια, ὅσο καὶ γιὰ τὸ ἥθος καὶ τὴ σοβαρότητά του, χαρακτηριστικά τα οποία στοιχειοθετοῦνται ἀπὸ τὸ περιεχόμενο των κωδίκων της Κ. Σε αὐτούς, υπογράφει πάντοτε με λατινικούς χαρακτήρες τὸ ἐκλατινισμένο ὄνομα καὶ πατρώνυμο-ἐπώνυμό του, *Georgius Mánol*, γιὰτὶ δεν ἤξερε νὰ γράφει «ῥωμαϊκά», δηλ. ρωμαίικα (βλ. Μέρος Δ΄, εγγρ. 136). Ο συντάκτης της εγγραφῆς 136, Παλαιολόγης Δημητρίου, ἀναφέρει ὅτι ὁ Γεώργιος Μανόλη υπέγραφε με «οὐγγρικά ψιφιά», ἴσως λόγῳ τοῦ τονισμοῦ. Εγκαταστάθηκε στο Σιμπίου καὶ ἀρραβωνιάστηκε τὴν κόρη της Ἡφρας (Ευφροσύνη;) καὶ τοῦ Χρήστου Ἀρβανίτη τὸ 1708 (βλ. κατ. Μέρος Γ΄, εγγρ. 62 καὶ Μέρος Δ΄, εγγρ. 136). Ενδεχομένως, προερχόταν ἀπὸ κάποια ἐλληνική παροικία της Κροατίας, γι'αὐτό καὶ τὸν ἀποκαλοῦσαν με τὸ προσωνύμιο «Χορβάτης», ποὺ ὅμως χρησιμοποίησε ὁ ἴδιος στὴν υπογραφή του μόνον τέσσερις φορές (βλ. Εὐρετήριο ονομάτων). Στὴν Τρανσυλβανία δὰ πρέπει νὰ ἐφθασε μέσω της Ουγγαρίας ἢ της Σερβίας, με τὶς ἐλληνικές ἐμπορικές παροικίες των οποίων τα μέλη της Κ ἐρχονταν σε ἐπαφή στὶς ἐμποροπανηγύρεις.
2. Εξελέγη διαδοχικὰ *Χαρατζάρης* (1710), *Καπετάνος* της Ἐξωτέρας (1714), *Ἐπίτροπος* τῆς Ἐκκλησίας (1721), *Ἐπίτροπος* τοῦ Προεστοῦ (1737) καὶ στὴ συνέχεια *Προεστῶς* (1737-1746), BAR, mss. gr. 976, φφ 43r-45r.
3. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 132-133.

30

1765(;)/-/—

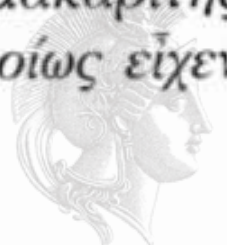
976/φ 189r

χ. Ἰωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Κληροδότημα. Εκτελεστές διαθήκης.

¹⁴/Υπόμνημα μδ΄.

¹⁵/ Προσέτι σημειώνομεν καὶ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι, ὅτι ὁ ¹⁶/ μακαρίτης Κωνστας Μανόλη μελενικιώτης ἐπονό-¹⁷/ματι Μπουρνάζης, ὁμοίως εἶχεν

ἀφιέρωση διατάζοντας¹, ¹⁸/ εἰς τὴν Κομπάνιαν F 150. ἤγουν φλορίντζια οὔγγρικά ¹⁹/ ἑκατὸν πενήντα, τὰ ὅποια τὰ ἐπαρέστησαν οἱ γενό-²⁰/μενοι Ἐπίτροποι² του, ὁ κὺρ Μανικάτης Σαφράνι(ος) ²¹/ καὶ ὁ κὺρ Θωμᾶς Ἰωάννου <Βελλαράς>, καὶ ἐγράφη διὰ παντοτινὴν ²²/ ἐνθύμησιν, καὶ εἰς μνημόσυνόν του αἰώνιον.

1. Ενν. με «διάτα», δηλ. διαθήκη.
2. Οι εκτελεστές της διαθήκης του.